

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimo-septimo
mensis Decembris, anno Domini M. DCC. L.*

M. FRANCISCO THIERY, Doctore Medico,
Præsides.

An præter genitalia Sexus inter se discrepent?

I.

GENERATIONIS, quâ nihil in rerum naturâ frequentius & abstru-
sius, non una ac eadem via est: aliquando absque Sexu, ut in productio-
ne plantarum per taleolas, polyporum per sectiones, solemne est fieri
generationes; & in multis animantium generibus, præsertim in iis quæ
vitam immobilem agunt, nullum omnino Sexûs reperies discrimen;
frequentius tamen in vegetantibus animantibusque requiritur Sexus: mas-
culus qui in alio generat, alter qui in seipso femininus. Utriusque autem modus & usus
differunt. Brutis coeundi tempus anni definitum, homini nullum; quædam species abs-

A

(a) Theodor.
Tronchin. Dis-
sert. de Nym-
phæ Præsid.
Boerh. 1730.

que coitu generant, ut pisces; in nonnullis, individua Sexu utroque simul donantur; ut plurimi vermes, testacea quædam, vegetantium maxima pars; quadrupedibus verò, piscibus, volucris, & reptilibus unus cuique individuo Sexus est; nec inter homines fuisse, qui ambiguo sexu donarentur, certâ unquam (a) observatione constitit; sed vetustissimæ hermaphroditorum opinioni ansam dedit, nymphæ colem æmulantis excessus. Vidimus & ipsi paucis abhinc annis puellam septennem, quæ deinde fere pubes, Urbi spectaculo fuit; clitoridis grandiori mole, puerum suæ ætatis adedementiens, etiam superans, ut androgynen renunciaverint omnes, præter Anatomicos. Cur aliquando in naturâ absque Sexu, sæpius utriusque operâ, fiant generationes, satis aptè ex diversitate fabricæ organicæ explicabis: hæc ubi in nonnullis corporibus organicis simplicissima est, pars quæque toto similis, per debitam evolutionem corpus efficit, non absimile ei à quo exsecta est; in plerisque autem aliis magis composita, feminis, adeoque Sexûs exigit necessitatem. Cur verò individuorum utroque Sexu simul instructorum duplex copula, cur & in his quæ unico tantum gaudent collata Sexuum requiratur opera, nec ex solo femine masculo mares, ex feminino femellæ producantur, huc usque physica latuit ratio. Sexuum porro institutio multa posuit in animantibus discrimina, diversa pro diversis genere & specie, quorum alia ipsamet generationis organa hîc consultò prætermittenda, alia Sexuum generaliores usus spectant. In specie humanâ, pectinis os feminis recurvatum magis in exteriora quàm viris, ossa ilium magis ad latera reflexa, latioraque, tum os sacrum longius, antrorsum minus flexum, tum coccyx rectior, lumborumque vertebræ retrorsum magis declinantes, efficiunt ut pelvis muliebris, omni dimensione, virili capacior sit: inde utero, fetuique enormi mole adaugendis, amplum paratur spatium; nec obsistunt aliunde mollia circumfusa, intestinum rectum, & vesica, quæ sensim expansa, cum uterus inanis est, & inde majora quàm in viris, excrementa diutius retinendi feminis dant facultatem. Latior autem pelvis, & augescens in graviditate abdomen ideo firmitus sustinentur; quòd femoris & coxæ articulatio rectiorem cum trunco angulum efformet in mulieribus quàm in viris. Præterea in illis coccyx mobilior, si antrorsum vertitur, fetum sustinet, si retrorsum, favet enitentibus: sed & ossis sacri cum ossibus ilium commissura debilior est; præcipue ossa pubis breviori lineâ & molliori cartilagine inter se committuntur, quæ propterea in enixu aliquando (b) disjungi observatis constitit. Infimæ autem partes sub ossium pubis connexu, cum magis à se invicem distent, ischiique spina antrorsum reflectatur, ex pelvi, ad fetum excludendum, exitus in feminis amplior est. Viviparis porro animantibus, debilem fetum, primis à partu temporibus nutriendi commissum officium, mammarum fecit necessitatem; quæ brutis ventri potissimum subjacent, homini pectori affiguntur: ideo mulieribus thorax anteriori parte planior est, claviculæ minus curvæ, quàm viris; in his adumbrari tantum mammas dixeris, cum exsuccæ, rarissime lac fundere visæ sint. Verum, ut feminis major pelvis capacitas, sic masculis thoracis dimensio amplior; quod fere de omni genere viviparorum dicendum est: latiores ergo viri supremâ thoracis parte, coxis angustiores; contrà mulieres. Demum sternum quod viris longius, mulieribus brevius est, his abdominis longitudinem adauget, minuit illis. An & feminis costæ mobiliiores? certè viri abdomine, femina thorace præsertim respirare (c) observantur: inde securitati earum provisum est, graviditatis enim tempore, repleto distentoque abdomine, septum in pectus repulsum difficillimè contrahitur, & respiratio è solo thorace feminis tunc fere superest. Imberbis facies cum uberum prominentiâ faciem & expeditam facit muliebris Sexûs à virili distinctionem, etiam sine diversis vestibus aspectabilem. Nonne alia inter Sexus veniunt discrimina? contextum partium, temperaturam dissimilem, proinde actiones vitæ, proprietatesque Sexibus diversas inesse credimus; quæ quidem ex uno & eodem naturæ systemate emanare videntur.

(b) Riolan.
Anthropogr.
Lib. VI. cap.
32.

(c) Boerh.
Comment.
Institur. n.
623.

I I.

QUI Sexus inter se non differre exinde putaverit; quòd organa præter ea quæ generationi dicantur, eadem numero & situ paria utrique concessa sint; ille nec hominum, nec animantium ejusdem speciei, in diversis regionibus, miram varietatem perspexit; nec individui ejusdem, pro variâ ætate, rerum non naturalium usu, prosperâ vel adversâ valetudine, manifestum à seipso discrimen. Molli, delicatulo hominioni eadem ac athletæ viscera sunt: fatuo & sapienti, non alia cerebri, non alia sensuum organorum structura. Quantum tamen hi & illi inter se discrepant! Itaque ut in animantium familiis stupenda diversitas, sic in speciebus infinitæ propemodùm differentiæ. Ex dissimili prorsus fabricâ generum distinctio; ex similium organorum variâ constitutione specierum & individuorum discrepantiæ. Et primo quidem, organorum elementum fibra est, quæ variè tensa, laxave, solidior, vel tenerior, dissimiles edit effectus; at organa se habent ut fibræ; actiones porro ut instrumenta à quibus producuntur. Deinde singulorum membrorum, innumeris modis variare potest conformatio exterior, magnitudo, moles, mutua inter sese proportio, eâdem remanente structurâ: hinc innumera discrimina. Sic ex cordis molis, respectu totius corporis, proportionem adauctâ, majus inde accedere robur: ex crassioribus ossibus, quibus majores sint eminentiæ, firmiores articulos, validiorem reddi actionem muscularem, demonstrant Physiologi; & sic porro de cæteris. Specierum ergo discrimina indicant, modò partium exacta disquisitio; modò vitæ actiones, motus, sensus, respiratio, vox, gestus, mores & affectiones, valetudo, vitæ brevitæ, prolixitas, &c. modò signa externa, tum universi corporis, tum singulorum partium. Pili rigidi, densi, plurimi, collum crassum, vastum caput, quæ in robustissimis animantibus adsunt, eadem in hominibus fortitudinis signa sunt: cutis nigrior, hirsuta pilis, progrediente ætate calvities, latissimus thorax, venæ amplæ, arteriæ vehementius pulsantes, musculosum corpus, nec pingue, nec gracile, firmissimam constitutionem significant; contraria imbecillem, &c. Hæc porro omnia mutuò sese confirmant: interiora corporis, externis, ut plurimum, respondent; miraque animalium fabricâ, partium interiorum determinata vis, certam in exterioribus producit conformationem: animi pathemata & propensiones, corporis diatheses, sese vicissim designant, & mutuò producunt; cum mores sequantur temperamentum corporis. Verùm inter animantium genera, ex homine longè major signorum numerus colligitur; quandoquidem illi habitus spectabilior, corpus pluribus actionibus aptius, vultus denique, ubi animus fere inhabitat, mentis affectionibus prope omnibus indicandis est habilissimus. Hinc ars Physiognomonix, quæ suis si circumscribitur finibus, non incerta adeò spernendave; hinc temperamentorum doctrina, quæ bene percepta, sanandi artis firmissimum est fundamentum. Iis principiis accuratè insistens, œconomiam animalem utriusque Sexus, si investigaveris, haud pauca, nec ad praxin inutilia reperies discrimina, quorum summa satis erit hîc attigisse.

I I I.

VIRILEM perlustranti Sexum occurrunt tibi, cutis densior, durior, hirsuta pilis plurimis, crassis, ut plurimum nigrioribus; distentæ venæ; quadrati muscoli, tendinibus instructi validioribus; crassiora ossa, eminentiis asperiora; artuum firmior compages; oris, totiusque corporis duriora apparent lineamenta. Contrà mulieribus mollior cutis & candidior; pilus tenuior, rarior & splendidior; vix apparent venæ; tenerrimæ adsunt carnes; exiliora & planiora ossa; crassiora genua, pedes elegantiores; artuum omnium tractus leviores, magisque expoliti: ut jam ad virile corpus robur & dignitas, ad muliebre lepos & venustas cum quâdam debilitate, pertinere videantur. Membrana deinde cellularis, præcipuè quæ cuti subjicitur, viris strictior macriorque, eadem feminis laxa magis & turgens pinguedine, vasa cutanea comprimit. Hinc illis uberior perspiratio, his autem parcissima, simul & minùs acris, ut potè leniori temperata oleo; unde halitus puellarum ad senilem tardandam ariditatem, (a) maximi fit mo-

(a) Regum I 15
III. cap. 1.

menti. Hinc etiam leviores jacturas patiens, & excrementis abundans muliebre corpus, longarum inediae, prae virili, longè frequentius (b) celebria dedit exempla. Porro thorax amplior in masculo Sexu [Sect. I.] quàm in feminino, insigne ponit in œconomia utriusque discrimen; cum pectoris cavitati pulmonis respondeat volumen, hic autem præcipuum sit vitæ organum: Musculi præterea viris crassiores quàm mulieribus; validiorem illis esse actionem muscularem evincunt, aliis siquidem paribus, vis musculorum ex ipsorum mole æstimanda. Verùm ventriculus, intestina, musculi sunt; respiratio, loquela, &c. fiunt ope musculorum; adeoque viris ciborum major appetitus, concoctio facilior, vox gravior & fortior, &c. Cor ipsum, animalis machinæ primum mobile, musculus est, quem diversæ molis esse in utroque Sexu, diligentissima (c) observata docuere; proportio enim ponderis cordis (detractâ pinguedine) totius corporis respectu minor est in animantibus pinguioribus quàm macilentis; at feminæ viris pinguiores: & in universum ea proportio major est in animantibus masculis quàm femellis, cicuratis ferisve. Quapropter humorum motus & quæ ex eo pendent secretio, excretio, &c. viris validius perficiuntur; „ viri mulieribus (d) „ pulsus fere habent longè tum majorem, tum vehementiorem, tardiorē simul, „ diastolis tamen extentioris „: contrà proportio molis hepatis, respectu cordis & corporis, major est in feminis quàm maribus; augetur siquidem jecinoris pondus eâ ratione quâ cordis pondus minuitur & vicissim: concurrit aliunde textum cellulare plenius in feminis; cum, ex humorum affinitate, cellulosum systema hepatisque volumen, pari ratione, (quæcumque sit), augeri simul minuique videantur. Inde phænomena explicabis; cur ventriculus (e) minor mulieribus; cur hepatis affectiones & aqua intercus iis frequentissimæ; cur respiratio difficilior; cur tandem modicis, & appetitus languidior qui acris & insolitis sit excitandus. Hæc autem confirmant quæ & in brutis tibi notanda veniunt sexuum discrimina; marium scilicet carnes duriores, femellarum teneriores, ipsis coquis est notissimum; tum varias animantium partes, diversas, pro diverso Sexu, ad Medicos usus (f) exhibere facultates, Medicorum filii te edocebunt: deinde in omnibus fere animantibus femellas voce tenuiori & acutiori dignosces, masculos fortiori, collo insuper & capite amplioribus; præterea partibus quas ut arma natura dedit, quales sunt dentes exerti, cornua, calcaria, &c. iis feminas omnino destitui reperiēs, vel si utrique concessa Sexui, maribus hæc omnia potiora (g) & robustiora adesse; & ferarum feminas ad homines facilius assuescere videbis (h) & mansuescieri, certo indicio, quod ut corpore, sic animo, maribus sint molliores. Dissimilem verò exigebat in corpore feminino temperiem fetus nutritio; laxatâ nempe solidorum compage, minutis inde humorum motu & secretionibus, matri arcessenda erat plethora, quæ porro ad uterum præcipuè ducenda erat. Inde dispar in utroque Sexu vasorum apparatus, hic non prætermittendus. In genere arteriosum systema laxius est feminis quàm maribus, venosum autem non eadem proportionē (i) debilius in illis; venosum proinde systema magis repletur maribus, arteriosum feminis; quod ex arteriis catamenia fluant, lymphæ in utero fetus nutriendæ, lac exfudet in mammis. Deinde aortæ descendētis truncus, respectu ascendētis, amplior feminis quàm maribus, illisque magis ad iliacam regionem, utpotè debilior, dilatatur; à quo aliunde ibi majores oriuntur rami & numerosiores: at feminis venæ majori crassitie eò strictiores, ac numero pauciores, quod pelvi viciniore sunt: quapropter copioso semper sanguine turget uterus, cum majori ipsi quantitate afferatur per arterias, difficilius revehatur per venas. Eò demum spectant, vasorum uteri, inter se, cum hæmorrhoidalibus, iliacis, femoralibus communicatio; valvularum defectus in venis sanguinem ad perpendiculum reducentibus; arteriarum serpentinus ductus, quæ præterea ore patulo hiant per villos exhalantes uteri, vel in ejusdem sinus mucosos. Ergo in uterinæ plethoræ, quæ necessaria fuit, gratiam, partibus abdominalibus major concessa fuit laxitas; hæc deinde in universum corpus similem induxit dispositionem,

(b) Comment.
Bonon. Scient.
& art. Instit.
& Acad. Tom.
II. part. I. p.
221.

(c) Bryan.
Robinson, ex-
perim. de ani-
malib. observ.
3. 4.

(d) Galen.
de causis pul-
suum Lib. III.
cap. 2.

(e) Heister.
compend. A-
natomic. n^o.
209.

(f) Galen.
de simplicib.
Medicament.
Dioscorid. de
Mater. Medic.
passim.

(g) Aristot.
Histor. Ani-
mal. Lib. IV.
capit. ultim.
(h) Idem
de Physiogno-
mon. cap. 5.

(i) Clifton
Wintringh.
apud Haller.
Commentar.
Institut. Boerr.
n°. 661. n. 8.

ne mutata nimis, partium inter se convenientia, muliebris œconomia læderetur. Ex-
cluso fetu, constricto utero, plethoram ad mammas ferri exigebat earum [Sect. I.]
usus. Hinc mirus ille uteri & mammarum consensus; quem tamen nec vasorum mam-
mariarum cum epigastricis evidentior in feminis communicatio, nec nervorum com-
mercium, nec utriusque partis liber à compressione situs, vix sufficienter explicant,
quamvis ultima ratio probabilior utcumque videatur. Hæc porro ut plurimum in
brutorum femellis conspicua, in muliere tamen conspectiora, dissolvendis satis sunt
his quæstionibus; cur minus sanguinis extimis corporis feminarum partibus, inte-
rioribus verò magis continetur; cur in quadrupedibus viviparis partes superiores &
anteriores maribus validiores & aptiores, feminis (k) contra inferiores posteriorese;
cur omnium feminarum mulier sanguine maximè abundat; cur doloribus gravanti-
bus præ viris magis obnoxia; cur illi crassiora femora; cur venæ sectiones & enormes
hæmorrhagias absque vitæ, & fere valetudinis periculo, sæpius mulieres patiuntur;
cur puellis peculiaris morbus chlorosis: hinc etiam eorum ratio patet quæ in practi-
cis observabis; in universum virilia corpora frequentius & vehementius acutis morbis
corripi deprehendes; feminina chronicis & periodicis ut magis obnoxia videbis,
sic celeres morbos mitiores plerumque experiri. Viris magnæ & subitæ valetudinis
mutationes magis familiares; sponte siquidem ad athleticam constitutionem vergunt,
quæ valde (l) lubrica est.

(k) Aristot.
Histor. Ani-
mal. Lib. IV.
cap. XI.

(l) Hippo-
crat. Aphor.
3. Sect. I.

V.

SEXUUM diversa temperies, viriumque vitæ [Sect. III.] inæquale momentum,
S alia in corporibus circa nutritionem & accretionem fecere discrimina. Jam mas-
culos citius in utero coagmentari, triginta scilicet diebus, feminas quadraginta-duo-
bus, quod ipsis ab initio principiorum diversa vis insit, divus senex (a) memoriæ
tradidit: ubi verò in lucem editi sunt fetus, puellæ citius quàm pueri crescunt, pu-
bescent, sapiunt; tenera siquidem laxiorque compages, hinc inde tota explicabilis,
facilius recipit nutrimentum, quod prætereà minùs consumitur, & minori massæ di-
stribuitur. Eadem corporis mollities debitam membris flexibilitatem diutius servat,
& senilem quâ tandem obimus, ariditatem moratur. Inde mulieres, si tamen men-
struæ cessationis, (quæ plurimas jugulat) periculum vitaverint, viris sunt longævio-
res; cujus rei veritatem, contra antiquorum sententiam, stabilivit recentiorum (b)
observatio; inde etiam mulieri, secus ac viro, caput tristi non deturpatur calvitie:
senescere autem feminis minùs incommodum, quòd breviori corpore (c) sint. Mas-
culis enim statura eminentior, constanti satis lege, quæ etiam in quadrupedibus san-
guineis viviparis, fere perpetua est: an quòd debiliore Sexui proceritas eadem ac ro-
busto inutilis, imò gravior? an ita naturæ visum augmento muliebri limites pone-
re, quòd citius edendæ proli forent aptiores? quippe iis generandi ad quadraginta-
quinque, vel ad summum quinquaginta annos cessatabilitas, quæ viris vix agnoscit
terminos. Quâ ratione autem accadat staturæ discrimen, illud [ex Sect. III.] mecha-
nicè explicabis. Ossium volumine corporis moles circumscribitur, ut si crescere de-
finant, jam universi corporis cesset accretio: causa verò in ossium penetralia fluida
impellens, vis est cordis: hæc si resistentiis major est, corporis fit augmentum; si
æqualis, nutritio; si minor, decrementum: porro proportio molis, & proinde virium
cordis, totius corporis respectu, minor est in feminis quàm in viris, cum aliunde
major sit sanguinis movendi quantitas; adeoque citius in illis librantur vires cordis &
resistentiæ. Deinde ossium præcipuum elementum, terreum illud est, ut demonstrat
analysis; particulas autem crassas & terrestres feminarum humoribus pauciori quantitate
adesse, evincit virium, per quas fit concoctio minor in ipsis potentia; & si aliquando
ex alimentis crassiores extractæ fuerint moleculæ, harum, propter vasculosi systematis
inertiam, difficilis ut erit assimilatio, ita citius è corpore sub urinarum præsertim for-
mâ secedent; ideò mulieribus urinæ magis quàm viris crassæ & turbulentæ; propterea

(a) Idem de
Natur. pueri
Sect. X. seq.
de Genitur.
Sect. VI.

(b) De Par-
cieux. Essai
sur les proba-
bilités de la
durée de la
vie humaine.
(c) Hippocr.
Aphor. 34.
Sect. II.

(d) Idem.
Aphor. 29.
Sect. VI.

etiam vix unquam podagrâ (d) tentatur femineus Sexus; & inter alias rationes, urethrâ scilicet ampliacionem & brevitatem, calculo longè rariùs vexatur quàm virilis. Hæc confirmant bajulorum & rusticorum corpora quibus, cùm duos & terrestres assumant cibos & concoquant, ossa fiunt longè quàm urbanis ampliora. Ossium igitur in unâquaque dimensione feminis minuitur volumen, & aliquando numerus, ipsis siquidem ultimæ molares dentes sæpius quàm viris deficere observantur. Staturæ muliebri minuendæ præterea concurrunt tunicæ cellulosæ, uteri, mammarumque valde explicabilis fabrica. Quippe accretio, cæteris paribus, ex quantitate liquidi appulsi æstimanda. Jam verò quòd systema cellulosum laxius sit feminis, humorum qui in his lentè moventur, perpetua exinde fit in cellulas derivatio, & affluxus: unde augmentum in latitudinem; adeò ut obesa corpora macilentis in genere minùs excrescant in longitudinem. Deinde cùm arteriæ hypogastricæ, tum numero, tum diametro, majores sint feminis quàm viris, & menses ante finem incrementi plerumque erumpant; liquor vitalis minori copiâ per arteriam cruralem, artus inferiores alluit, qui ideò minùs crescunt; exemplo fetus cui minimi sunt hi ipsi artus, quòd ab arteriis cruralibus deflectens sanguis ferè totus in umbilicales deferatur; citissimum verò incrementum recipiunt, ubi occlusis iisdem umbilicalibus, crurales debitum accipiunt sanguinem. Præterea eodem fere tempore, quo menstrua mulieribus erumpunt, iisdem sororiantur mammæ: porro arteriæ mammariæ præcipuè ex subclaviâ & axillari ducunt originem, ut ideò quantitas sanguinis dilatandis mammis inserviens, eadem artubus subripiatur superioribus. Demum aorta ascendens densior & strictior feminis est, inferior autem laxa & ampla magis: quapropter sanguinis copia minor in ascendentes aortæ ramos advehitur. Reipsâ feminis collum subtilius; larynx minor, thyroïdes cartilago, ut tenuior, minùs protuberat; facies angustior; cerebrum & caput minora sunt. Ex prædictis sequitur, cæteris paribus, eò proceriorem fore mulieribus staturam, quò tardior, pauciorque humorum fiet ad uterum & mammas derivatio: hinc justæ & concinnæ corporis magnitudini illæ optimè consulent, quæ nonnisi post debitam accretionem, octodecim scilicet vel viginti annos, graviditatis & puerperii adibunt pericula. Musculos exiliores feminis [Sect. III.] diximus: an quòd minori constent fibrarum numero? obstant ne credamus tum actio muscularis si debilior, attamen æquè varia ac in maribus, imo agilior; tum musculorum molis, pro diverso nutritionis statu, in eodem individuo, enormis sæpius spectanda differentia: an potius fibræ musculosæ tenuiores mulieribus, viris crassiores? crassitiem non differre suadet Muysii & Lewenhoëkii (e) microscopium, quo in animantium diversæ molis & speciei, quadrupedum, avium, piscium, corporibus, ultimæ fibræ longæ, mole vel crassitudine propemodùm æquales apparent. Omne itaque discrimen ex telâ cellulosa contingere credere est, quæ viris densior & crassior membranarum ratione, minime verò cellularum, dum musculorum fasciculos colligit, & fibras singulas comitatur, musculosam adaugēt carnem, roboratque: sententiam confirmant telæ cellularis usus & historia; crassa siquidem & callosa membræ exercitatis, vel robustis, eadem debilioribus tenuior est & delicatior. Fibræ itaque longæ, æquales in utroque Sexu numero & crassitie, tunicâ quâ includuntur longè dispares sunt. Ex vaginæ densitate fibrosum systema viris firmum ac robustum redditur: inde ideæ lentiores, sed tenaces; sensus hebetior, at animus constans: contrà involucri tenuitas efficit ut feminis fibræ imbecillior, nudiorque, stimulis internis externisve moveatur, qui virilem fibræ vix possent laceffere: quapropter Sexui muliebri, præ masculino *irritabilitas* major & *sensibilitas*: mobilius inde genus nervosum, vibrantiores & micantiores oculi, vividiores ideæ, promptior imaginatio, sensus acerrimi, major ab externis passio, ad convulsiones & lipothymiam proclivitas: proinde ut viros vexat melancholia, ita feminas hysterica passio; quos totâ naturâ differre morbos contra Sydenhamum contendimus. Non ob stare autem laxitati muliebri fibræ ejusdem *irritabilitatem*, suadet convales-

(e) Lewenhoek. Epist. Physiol. passim. Muysii de carne Musculos, p. 426.

centium & phthysicorum exemplum; quibus dum vis muscularis minima est, sensus adest exquisitissimus, adeò ut ingenii acumen, & corporis robur inversâ ratione crescere ac decrescere videantur.

V.

PROPOSITA porro [Sect. III. & IV.] Sexuum discrimina à solâ pendere consuetudine & educatione, multi existimant: molliori quidem vitâ otiosâque foveri *femineitatem*, durâ autem & exercitatâ virilitatem augeri non inficias ibis; attamen in his agnoscere debes naturæ institutum. Jam enim in omnibus locis temporibusque constans utriusque Sexûs longè dispar educatio, generalissimam supponit in humanâ specie consuetudinem, quæ probè intellecta ad hominum originem te reducet, adeòque ad ipsammet naturam: nec te movebunt Amazonidum raræ & incertæ historiæ, præsertim cùm earum, si unquam fuerint cœtus, omnino viris caruisse, nondum apud (a) eruditos constiterit. Viros deinde aspice urbanos, otiosos, ut ab exercitatissimis mulieribus rusticis adhuc dissimiles, universo corporis habitu sexum exhibent virilem! Demum in brutis similia plus minusve, præsertim in viviparis, tibi occurrunt discrimina, quibus tamen eadem vivendi norma, eadem exercitii videtur ratio. An sexuum discrepantia [præter Sect. I.] à femine, quod in masculis vividius, & certè copiosius (magis enim coitû debilitantur quàm feminae) dum perpetuò resorbetur, & humoribus permiscetur, phænomena relata [Sect. III. & IV.] producit? Reverà cùm formatur semen, erumpere barbam, mutari vocem ex acutâ in graviolem & asperiolem, roborari juvenes, mariumque carnes nescio quid spirare virosum, omnibus notum est: præterea eunuchis, si puerili ætate castrantur, (b) vox acuta remanet, neque oriuntur pili; qui nobis natis postea provenire consuevere, calvities & podagra non accedunt, nec (c) latæ venæ sunt, nec sanguis floridus, & arteriæ parum & imbecillius pulsant; certo argumento totum corpus à testibus alterari. Si tamen castratorum corpora attentè perlustres, non omnino, præsertim magnitudinis ratione, feminina reperies, sed mediam, ut ita dicam, inter Sexum utrumque servare proportionem. Quid si ante feminis formationem pueri, imo ante ortum fetus, Sexum suum indicant? quippe mares citius, frequentius, validiusque in utero (d) moventur; ergastula solvere maturius gestiunt: ut inde mares, potius quàm feminas, oblaesos mutilosve, in genere hominum nasci (e) observatum sit: præterea mulier si marem concepit, benè colorata est; si verò feminam, (f) sæpius decolor, infirmiorisque valetudinis: fetus mares in dextris, utpotè validioribus partibus, feminas in uteri sinistris (g) ut plurimum gerit: illos crescente & vigente lunâ sæpius, has potius decresciente nasci; quòd conceptio & partus, similibus respondeant lunæ periodis, vulgaris, parum adhuc liquida, percrebuit opinio. Si verò hæc omnia cum feminis historiâ & usu probè conferas, & simul attendas, adolescentes inter se, vel senes cum juveniculis, si rem habent, potissimum generare femellas, ætate consistentes masculos: quæ spontè concipere nequeunt mulieres, eas si artis auxilio conceperint, feminam magnâ ex parte parere (h) potius quàm marem: in humanâ specie prolem geminam similis Sexûs frequentius edi quàm dissimilis; & paucos geminos servari (i) si alter mas sit; alter feminâ: austrinis flantibus ventis feminas in brutis, aquiloniis autem mares (l) potius concipi: in hisce septentrionalibus plagis, quippe humana gens robustior est, pueros nasci, qui puellarum nascentium numerum fere quadragesimâ parte superent, quod certissimis observatis constitit: contrà in meridionalibus, ut viatores narrant, femininos fetus, masculinis frequentiores esse: ex his omnibus non absurdum adeò consequetur, illud veteris sapientiæ (m) effatum, quod jam in quadrupedibus singulâ vice feturam unam edentibus (n) experienciâ confirmatum est; posse dari scilicet, humano generi utilissimam artem, quâ mares feminæve, ad arbitrium generentur. Quòd autem institutis semel Sexibus, insigni robore alterutrum potiri necesse fuerit, indicant plurimâ vitæ munia quæ non nisi summis membrorum viribus possunt adimpleri; corporis verò fortitudinem mari-

(a) P. Petit.
Med. de Amazonib. dissert.
Amstel 1687.
in-12.

(b) Aristot.
Histor. Animal. Lib. IX.
Artic. 230.
(c) Galen. de Semine Lib. I.
cap 15.

(d) Hippoc.
de Nat. puer.
Sect. XX.

(e) Edoard.
Wotton Oxoniens.
de differ. Animal. Lib. II.
cap. 64. Paris 1552.

(f) Hippoc.
Aphor. 42.
Sect. V.

(g) Ibid.
Aphor. 43.

(h) Arist.
Ibid. Lib. VII.
cap. 6.

(i) Idem.
Probl. Sect. X.
Probl. 30.

(l) Idem de Generat. Animal. Lib. IV.
cap. 2.

(m) Hippoc.
de Nat. Sect. XX. seq.

(n) Advis pour élever des Chevaux, &c.
par Querbrat, Calloet, Paris 1666. in-4°.

bus, non verò feminis concedendam fuisse ex se patet. Ex naturali enim mentis ad illa [Sect. II.] propensione ad quæ exequenda corpus est optimè dispositum; mulieres si iis artus torosi lateraque firma fuissent, duris jam gauderent exercitiis: inde catameniorum quibus stare videtur fecunditas, facilis cessatio, fetus intra & extra uterum difficilior nutritio, effluxus & abortus frequentissimi, prolis educandæ, quæ vitæ otium exposcit, neglectior cura: sic vano generationis toto opere futuro, nisi Sexus prolem edens, nutriens, & educans idem fuisset. Præterea ex eo quod mollities & teneritudo corpori muliebri contigerit, pulchritudini via sternitur; puerorum exemplo, qui ideò formosi, quod mollior sit & delicatior habitudo corporis. Hinc enim tunica cellularis tenuiori distenditur oleo, vacua opplentur interstitia, nitidior cutis, lenis humorum indoles & placidus motus, vasorumque minimorum repletio. Cessantibus menstruis, formæ venustas mulieribus, ut plurimum, immutatur; viris ut ad generandum habilitas sic & dignitas servatur diutius. Viden sapientissimam quam Sexibus fecit DEUS bonorum partitionem! Si utrinque virium corporis æqualitas; ex dominationis affectatione discordiæ vix placabiles: si ambobus par debilitas, similisque formæ pulchritudo; jam imbecilliores fuissent hominum cætus, quos aliunde, firmissimum humanæ societatis vinculum, amor non conjunxisset: sin autem corporis robur & forma ad unum simul pertinerent; alterum vilem fore, infelicemque agere vitam necesse esset: cum verò alteri fortitudo, imbecillitas alteri cum venustate tribuitur; res ex æquo partita est: » societas nonnisi ex dissimilibus atque inæqualibus (o) constare potest, » quos tamen oportet exæquari «. Quod demum mulierum fibris major insit sensibilitas, haud leve commodum est: liberorum siquidem prima educatio ad commiserationem & charitatem proniores exposcit animos; hinc in omni genere animalium in educandâ sobole femina mare magis sollicita est: rei deinde domesticæ, vitæque privatæ tædiosa ut est uniformitas, paucitatem objectorum sensus acutior utilissimè compensat: præterea cum graviditatis ærumnas, partusque pericula, pessimam adeò conjugii partem, feminæ sortitæ sint; eas spontè facilius sese irretire amoribus optimum est. Inde fluunt variæ dotes & propensiones cuiusque Sexus propriæ; ruunt autem de alterutrius excellentiâ vanæ quæstiones: neuter perfectus, quod ex utroque tantum amussitatum sit opus: si ex solis mulieribus constaret societas, verendum ne harum eximiae dotes, verecundia, commiseratio, pietas, &c. ad vitia usque progredierentur; si ex solis viris, propinquæ adsunt melancholia, ferè barbaries, ac ferocitas: at dum communem ineunt consociationem mutuò sese temperant Sexus; affectiones cuique propriæ, rariùs à certo discedunt medio quo constat ordo; naturæque systema omni puncto absolvitur. Phænomena, rei que ipsius institutio hanc proinde adducunt conclusionem.

(o) Aristot.
Moral. Lib. V.
cap. 8.

Ergo præter genitalia Sexus inter se discrepant.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI

M. Alexander-Dionysius Dienert.	M. Claudius-Franciscus Grand-clas, Stanislaï Poloniarum Regis, Lotharingia & Barre Ducis Consiliarius & Medicus.	M. Gedeon de Rabours.
M. Carolus Geille de Saint Leger.	M. Joannes-Franciscus Clemens Morand, Regia Societatis Lugdunensis Socius.	M. Laurentius Ferret.
M. Jacobus-Ludovicus Alleaume.	M. Benjamin Ludovicus Lucas de Leurembert.	M. Joannes-Jacobus Belleteste.

Proponebat Parisiis EDMUNDUS - THOMAS MOREAU, Senonensis saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1750.

A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1750.